

full dominical

Església de Menorca

Número 1857 - Any XXXVII - 7 gener 2018

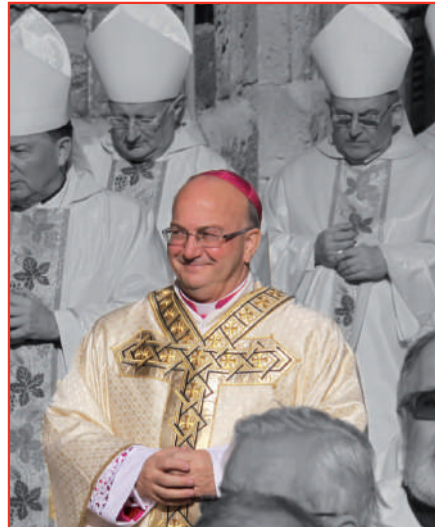
passant per la vida

GRATITUD

Queridos diocesanos:

Hoy hace un año que recibí la ordenación episcopal en la Catedral de Menorca. Recuerdo con emoción aquel día siete de enero como un momento de gran alegría interior, en el que recibí la fuerza renovadora del Espíritu, para poder ser pastor bueno de esta Iglesia de Menorca. Mi corazón estaba también lleno de gratitud a Dios, porque, a pesar de mis debilidades y flaquezas, ponía en mis manos la tarea apasionante de anunciar el Evangelio como sucesor de los Apóstoles. Esta última expresión me hacía -y me hace- temblar, porque sé muy bien que el encargo de continuar la misión de los apóstoles es algo que me supera por completo y que no podría realizar sin la seguridad de que es Él quien me lo pide y de que me otorga su gracia para poder hacerlo. En aquella hermosa mañana me sentí contento también al verme acompañado por tantos menorquines, que me acogisteis con cariño desde el primer momento. Y también porque tenía cerca a mi familia y a un buen grupo de amigos, que me acompañaron desde mi Diócesis de origen. A todos os doy las gracias.

Durante este año he intentado hacer verdad lo que proclama el lema episcopal que escogí: ser servidor de vuestra alegría, vivir el ministerio episcopal como servicio a vuestra fe, intentando contagiaros el gozo que nos da la fe en Jesucristo. Las dimensiones de nuestra isla me han permitido estar muy cerca de vosotros y conocer pronto las principales instituciones de nuestra Iglesia. Lo más importante, por supuesto, ha sido conocer y tratar a las personas. Doy gracias a Dios por los buenos sacerdotes que he encontrado en esta Diócesis, por el servicio infatigable de los diáconos, por el don de la vida consagrada y, de manera muy especial, por tantos cristianos laicos que viven con pasión su fe y que están implicados en la vida de las parroquias y de las otras instituciones de la Iglesia. He podido visitar, también, en diversas ocasiones las parroquias y, en los últimos meses, a sus consejos de pastoral. También he ido conociendo otras realidades de nuestra Iglesia: las Cáritas parroquiales y diocesana, los grupos de Manos Unidas y de misiones, el

mundo de las cofradías y las asociaciones de fieles y movimientos implantados en Menorca. Todos ellos, con su diversidad de carismas y de estilos, conforman el hermoso rostro de esta Iglesia, con la que me he comprometido.

En los últimos meses estamos realizando un proceso ilusionante de trabajo diocesano, que nos está ayudando a crecer como Iglesia que evangeliza. Es hermoso caminar juntos, vivir unidos la fe y discernir en comunidad lo que el Espíritu pide a nuestra Iglesia. Gracias a tantas personas que estáis participando en este proceso de discernimiento.

No quiero terminar sin deciros que la Madre de Dios ha sido desde el comienzo compañera, consuelo y guía en mi ministerio. De vuestros labios he aprendido a invocarla como Madre del Monte Toro y también a subir a su Santuario con devoción, para orar ante su querida imagen y poner en su corazón de madre todas las empresas de nuestra Diócesis.

Os doy las gracias, finalmente, porque sé que rezáis por mí. No dejéis de hacerlo nunca, porque sólo la oración puede ser soporte de este extraordinario ministerio que hace un año el Señor me regaló.

† Francesc, Obispo de Menorca

l'entrevista a...

CARLOS LÓPEZ MARTÍ

Carlos López Martí (Ferrerías 18-07-1979) és des del passat mes d'octubre, el nou president dels Escoltes de Menorca-MSC. A ell li adreçem unes preguntes sobre els Escoltes.

Què són i què fan els Escoltes de Menorca?

És un moviment educatiu, que acompanya en el creixement personal als infants i joves en el lleure. I es fan activitats per intentar conscienciar i valorar la importància de fer d'aquest món, un món millor per a tots, el qual hem d'estimar i cuidar.

Quantes agrupacions escoltes hi ha a Menorca i a quants pobles hi són presents?

En aquest moments hi ha 6 agrupaments repartits en 5 pobles: Maó, Alaior, Es Migjorn, Ferreries i Ciutadella.

Quina és la filosofia dels Escoltes?

Acompanyar al creixement personal dels infants i joves perquè el dia de demà siguin persones compromeses en els seus barris i pobles. Per mitjà d'una metodologia on els al·lots són els protagonistes, ells elegeixen, preparen, realitzen i avaluen les activitats. I a través d'uns pilars uns eixos que són: **Educació**, tenim una manera de fer les coses; **Fe**, som un moviment d'Església i tenim com a referent a Jesús de Natzaret; i **País**, hem de conèixer, estimar i cuidar el nostre trosset de terra, la cultura i la llengua d'on ens toca viure.

D'ençà quina edat estàs vinculat a aquest col·lectiu?

De ben jove, als 9 anys vaig entrar als escoltes, seguint els passos d'alguns dels germans.

Què representa per a tu ser el president i quina és la teva tasca?

És una tasca important, de continuar la feina que han fet altres i estar al servei dels altres. La sort que tenc és que no estic sol, som un equip de 8 persones, amb ganes i il·lusió perquè el moviment, segueixi ben viu, fent-se un lloc en la societat menorquina i proper als infants i joves. I el que feim és vetllar pel bon funcionament dels agrupaments i gestionar l'associació.

Toni Olives

la paraula
de Déu

El Baptisme del Senyor

Cicle B

Lectura del llibre del profeta Isaïes

42, 1-4.6-7

Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè dugui el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esquerda, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver implantat el dret a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions. Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat et design aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.

Salm responsorial 28

R: **Que el Senyor beneesqui el seu poble amb el do de la pau.**

Lectura dels Fets dels Apòstols

10, 34-38

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: "Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va dirigir la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots. Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batiar. Parl de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb

poder. Com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven dominats pel diable, perquè Déu era amb ell."

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

1,7-11

En aquell temps, Joan predicava així: "Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no som digne ni d'acotar-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batiat només amb aigua; ell vos batiarà amb l'Esperit Sant." Per aquells dies Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batià en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, va veure que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: "Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut."

Lectura del libro de Isaías 42, 1-4. 6-7

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no lo apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas. Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan las tinieblas».

Salmo responsorial 28

R: **El Señor bendice a su pueblo con la paz.**

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

10,34-38

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda la verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envió su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos. Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los

oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él».

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

1,7-11

En aquel tiempo, proclamaba Juan: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo». Y sucedió que por aquellos días llegó Jesús desde Nazaret de Galilea y fue bautizado por Juan en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse los cielos y al Espíritu que bajaba hacia él como una paloma. Se oyó una voz desde los cielos: «Tú eres mi Hijo, el amado; en ti me complazco».

evangelí i vida

Tu ets el meu Fill estimat en qui m'he complagut

Francesc Triay

En el profeta Isaïes hem llegit una presentació preciosa del servent de Jahvé, el Messies: "Aquí teniu el meu servent, que jo sostenc, el meu elegit, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat damunt d'ell el meu Esperit perquè porti la justícia a les nacions" (Is 40, 1). És una bona nova aquesta presentació. Portar la justícia a les nacions és una tasca que s'ha de realitzar cada dia, al llarg de la història de tota la humanitat. Això, en primer lloc, demana una conversió personal a l'estil de Jesús, a fer la voluntat de Déu, doncs Déu vol que tots els homes s'estimin i se salvin. La injustícia és un dels grans entrebancs a l'obra de la salvació, a la vivència de l'amor.

Pere ens recorda en el llibre dels fets dels apòstols: "Déu no fa distincions; tothom qui el

tem fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui" (Ac 10, 34-35), per això la salvació no és exclusiva d'un poble, d'una raça, sinó que és per a tothom. Ara bé, aquesta salvació no és qüestió d'última hora, per aquell qui té la sort de poder-se penedir en el darrer moment, la salvació és viure l'amor i l'esperança en cada moment de la nostra vida, de tal manera que la nostra mateixa vida sigui un anunci joiós de l'amor que Déu ens té i ens manifesta per Jesucrist.

Marc, breument, ens presenta Jesús batiat per Joan al Jordà, sobre el qui davalla l'Esperit i pel qui es sent una veu: "Tu ets el meu Fill estimat, en qui m'he complagut" (Mc 1, 11). Tota l'obra de Jesús serà fer la voluntat del Pare qui l'estima. No li serà una obra fàcil, doncs Ell ens vol ajudar anar al Pare, però

sense forçar-nos, respectant sempre la nostra llibertat. Molts al llarg dels segles voldran viure aparentant, com sovint els escribes i fariseus, ser religiosos, bons creients, però vivint una doble vida. Això no és agradable al Senyor.

Si escoltam la missió que Jesús dona als seus deixebles "Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envii a vosaltres" (Jn 20,21), veurem quina ha de ser la nostra manera de viure. Segur que per fer-ho així, necessitarem de la pregària, del reconeixement de la nostra debilitat i el nostre pecat, la necessitat del perdó que ens ve de Déu, viure sense vanagloriar-nos de ser els millors, sinó viure constantment en esperit d'humilitat i profundament agraïts per l'obra que Déu estar realitzant en nosaltres.

on
estàs?

De genolls

Ana Edo – germanes de la Consolació

Estimat amic, ÉS NADAL!!!
El Nadal, el misteri de Déu fet home, ens obre mil possibilitats de trobar-nos amb nosaltres mateixos i trobar Déu en les nostres vides.

Els protagonistes d'aquests dies tenen un gest i una actitud en comú: agenollar-se i ser humils. Maria acull l'anunci de l'àngel de genolls, Josep s'agenolla per rebre Jesús, els pastors adoren el Fill de Déu de genolls i els mags d'Orient es prosternen davant el Messies.

Les persones humanes gaudim d'una dignitat per damunt de qualsevol ésser viu, per això no hem de agenollar-nos davant d'una altra persona ni de cap cosa, però sí davant el Misteri i la Presència de Déu viu.

Agenollar-se per trobar Déu... Aquest acte és una significativa imatge de la vida de fe. Perquè la humilitat dona pas a la fe. Sense ella, confiem només en el propi

esforç, sense reconèixer la nostra dependència de Déu. Sense ella, confiem només en la raó, no ens obrim a la possibilitat del misteri. Sense ella, no podem penetrar per complet en el món que Déu ha preparat per a nosaltres.

Paradoxalment, el nostre model en aquest sentit és Déu, que es va humiliar per a convertir-se en un de nosaltres. La humilitat és la clau per créixer en la vida espiritual.

Tracta de buscar un lloc solitari (la teva habitació, una església, la natura...) i un moment tranquil del teu dia. Posa't de genolls, tanca els ulls i respira pausadament. Sent la fredor del terra en els teus genolls i pren consciència de la teva postura. Aquesta és la postura de l'home creient davant Déu: adoració, prostració... Ell és el Creador i tu, la criatura; Ell és Déu i tu, persona humana... Així, de genolls, agraeix a Déu la vida i pregunta-li què vol de tu aquí i ara. T'atreveixes?

la carta de Sever de Menorca:
1600 anys (9)

La narració (IV)

Josep Sastre

En aquest moment de l'escrit, Sever passa a descriure la confrontació a Magona, on arribaren bisbe i fidels des de lamona. És un dissabte, dia de repòs, i, a causa d'açò, els jueus es neguen, quan el bisbe els convida a anar a la basílica per discutir. Si és així, els diu Sever, que ell i els cristians poden anar a disputar sobre la Llei a la seva sinagoga; també s'hi oposen, acaben, però, per cedir, i van a la casa on parava el bisbe. Aquí Sever es fa ressò

d'unes xafarderies que li han arribat. Segons aquestes, els jueus haurien emmagatzemat armes a la sinagoga. El bisbe els diu: "Nosaltres hem duit els llibres per ensenyar; vosaltres espases i garrots per matar". Els jueus neguen que fos veritat. Anat a la sinagoga -Sever es cuida prou bé de remarcar que són els jueus els que inicien la lluita- unes dones jueves comencen a apedregar els cristians; aquests responen també amb pedrades, a pesar de l'adver-

tència del pastor. La lluita acaba amb l'incendi de la sinagoga, després de treure els llibres i la plata (devia ser la caixa comú). Assenyalen que no es diu que hagin trobat armes en la sinagoga; si n'hi haguessin trobades, sens dubte Sever no hauria deixat de dir-ho.

L'incendi de la sinagoga produeix el terror i l'espant entre els hebreus, mentre els cristians es dirigeixen a la basílica cantant himnes per la victòria aconseguida.

LECTURES DE LA

MISSA DIÀRIA Salm de la 1ª Setmana:

Dg.7, Baptisme del Senyor: Is 42, 1-4, 6-7 / Sal 28 / Fets 10, 34-38 / Mc 1, 7-11.

DI. 8, Fèria: IS 1, 1-8 / Sal 115 / Mc 1, 14-20.

Dt. 9, Fèria: IS 1, 9-20 / Sal IS 2, / Mc 1, 21-28.

Dc. 10, Fèria: IS 3, 1-10, 19-20 / Sal 39 / Mc 1, 29-39.

Dj.11, Fèria: IS 4, 1-11 / Sal 43 / Mc 1, 40-45.

Dv.12, Fèria: IS 8, 4-7, 10-22a / Sal 88 / Mc 2, 1-12.

Ds. 13, Fèria: Is 9, 1-4, 17-19; 10, 1a / Sal 20 / Mc 2, 13-17.

Dg. 14, II de Durant l'Any: IS 3, 3b-10, 19 / Sal 39 / IC 6, 13c-15a, 17-20 / Jo 1, 35-42.

Un Belén con gran espíritu

Son muchos los belenes que durante estos días se pueden visitar en Ciutadella, pero hay uno muy especial, el del Convento de Santa Clara. Una comunidad que cumple con la tradición de representar el nacimiento de Jesús desde hace muchísimo tiempo atrás, aunque no fue hasta hace cerca de cuatro décadas cuando se decidió invitar a la gente para compartir su creación artística de cada año.

El Belén de Santa Clara goza de gran fama por varias razones, pero una de las más importantes es porque la creación de las monjas gira cada año en torno a una fuente de inspiración diferente. Así, la representación navideña de este año está ambientada en una parte de la ciudad de Petra, en Jordania. Un espacio en el que predomina la piedra, un elemento con el que, según explica la abadesa del convento, Nina Barber, se pretende

representar «la sequedad espiritual de los tiempos actuales».

Barber comenta que se han decantado por un lugar sin vegetación como ejemplo de «la sed que vive nuestro mundo». Pero ese árido escenario es solo uno de los tres espacios que acoge su tradicional nacimiento. En él también se puede encontrar un desierto, otra muestra de vacío y paz con la que la comunidad religiosa de Santa Clara quiere invitar a la introspección: «Es necesario que las personas nos tomemos un tiempo para entrar en nuestro interior y reflexionar», argumenta Barber.

Por último, el tercer escenario tiene como elemento principal una roca de la que, tal y como anunció el profeta Isaías, saldría agua viva. «El agua es símbolo de vida, y Jesús también»

Ruben P. Atienza (Del Diari Menorca)

Pregària a Santa Clara

Les monges de Santa Clara conviden a participar de la pregària contemplativa mensual. Dissabte dia 13 de gener, a les 18 h, al Monestir de Santa Clara.

Dinàmiques per a la catequesi

DINÀMIQUES PER A LA CATEQUESI

Presentació dels materials a càrrec de **Bernat Caritg**

A Ferreries, dia 10 de gener a Sta. Maria, a les 20,30 hores
A Maó, dia 19 de gener a la Casa de l'Església, a les 20,30 hores

Presentació dels materials a càrrec de **Bernat Caritg**:

A Ferreries: dia 10 de gener a Sta. Maria, a les 20.30 h.

A Maó: dia 19 de gener a la Casa de l'Església, a les 20.30 h.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

Solemnitat de la Immaculada Concepció

El passat dia 8 de desembre, es va celebrar solemnement a la Catedral de Menorca a la Mare de Déu en el misteri de la seva Concepció Immaculada. Va ser una celebració joiosa en la qual hi van participar sacerdots i fidels de tota la ciutat. També es comptà amb les veus extraordinàries de la Capella Davidica de la nostra Catedral.

En l'homilia el bisbe va presentar a la Verge Immaculada com un signe viu, un sagrament de Jesucrist, el seu Fill, el seu Mestre, el seu Senyor. Maria Immaculada és un repte per a nosaltres. Ens convida a viure la vida de Déu al llarg de tota la nostra existència, a lluitar per arribar a ser com ella: sants i immaculats i, d'aquesta manera, convertir-nos en signes vius de Crist per als altres.

El bisbe va admetre al catecumenat a cinc adults de la nostra Di-

òcesi, que inicien el procés per poder rebre un dia els sagraments de la iniciació cristiana.

Es va pregar pel nostre Seminari "de la Immaculada i Sant Ildefons", demanant que la Mare de Déu faci germinar la llavor de la vocació que ha estat sembrada en el cor dels nostres seminaristes.

La celebració va acabar amb la benedicció apostòlica, que va impartir per primera vegada el Bisbe Francesc.

Celebració de 80 anys

El passat dilluns dia 11 de desembre, Pere Oleo Cortès, rector de la Parròquia de Santa Eulàlia d'Alaior va complir 80 anys.

Els seus feligresos el van sorprendre amb una celebració especial a la missa del fosquet. La celebració eucarística va ser concelebrada amb Jesús Llompart amb el qual va compartir parròquia durant 8 anys.

Al final de la missa, que va estar acompanyada pel grup musical de Santa Eulàlia, tots els assistents el van felicitar personalment i van compartir un pastís d'aniversari.

Trobada de 2on de Confirmació de Ciutadella

68 adolescents, de tots els grups de 2on de Confirmació dels centres catequètics de Ciutadella, van trobar-se el passat dissabte dia 9 de desembre, per descobrir algunes realitats de vida cristiana i de servei eclesial que Maria acompanya. Distribuïts en grups, van realitzar tres visites: Al Seminari on el seminarista Jean Marie Nguete els va comunicar el testimoni de la seva resposta vocacional, l'itinerari personal recorregut i el moment present de la seva formació per al ministeri sacerdotal. Al monestir de Santa Clara, els va acollir la comunitat i van fer una pregària i una dinàmica baptismal amb l'aigua i la llum, visitant el Toro de Santa Clara, on es troba la imatge de la Mare de Déu. I a ca'l Bisbe, el bisbe Francesc els va acollir a ca seva i va compartir amb els adolescents la significació del seu servei episcopal i el sentit del sagrament de la Confirmació que els confe-

rirà aquest curs, mostrant-los la imatge de la patrona de la Diòcesi entronitzada a la seu de la seva residència i confiant a ella el treball de l'Església diocesana.

Com a cloenda de la trobada van celebrar

l'eucaristia, presidida pel bisbe Francesc, a l'església de Santa Clara. La trobada s'emmarca en el 75è aniversari de la Coronació Pontifícia de la Mare de Déu del Toro, patrona de la comunitat diocesana.

